

Προσευχή Αγίου Σεραφείμ του Σάρωφ.

« Δέσποτα, Κύριε του ουρανού καί της γής, βασιλεύ των αιώνων, ευδόκησε να ανοιχθή καί για μένα η θύρα της μετανοίας, ώστε μέ πόνο καρδιάς νά προσεύχωμαι σ' Εσένα τόν μόνο αληθινό Θεό , τόν πατέρα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού , το φώς του κόσμου . Δέξου , Πολυεύσπλαγγνε, τή δέησί μου. Μή τήν απορρίψης.

Συγχώρησε κάθε κακό πού έκανα νικημένος από τήν προαίρεσί μου. Ζητώ ανάπαυσι καί δέν τή βρίσκω, γιατί η συνείδησις μέ ελέγχει. Προσδοκώ ειρήνη, αλλά ειρήνη δέν έχω εξ αιτίας του πλήθους των ανομιών μου.

Άκουσε, Κύριε, μιά καρδιά πού Σέ επικαλείται. Μή βλέπης τά κακά μου έργα.

Επίβλεψε στήν ασθένεια της ψυχής μου καί σπεύσε νά μέ θεραπεύσης από τά βαριά μου τραύματα.

Δώσε μου καιρό μετανοίας μέ τό έλεος της φιλανθρωπίας Σου.

Ελευθέρωσέ με από τά πάθη. Μή μέ κρίνης σύμφωνα μέ τή δικαιοσύνη Σου. Μη μου ανταποδώσης κατά τά έργα μου , γιά νά μή χαθώ εντελώς.

Εισάκουσέ με Κύριε , γιατί βρίσκομαι σέ απόγνωσι. Αφού έχασα κάθε ελπίδα καί σκέψι γιά τή διόρθωσί μου , προσπίπτω στους οικτιρμούς Σου . Ελέησέ με τόν ξεπεσμένο καί κατάκριτο γιά τίς αμαρτίες μου . Λυπήσου με , Δέσποτα , γιατί συνεχόμαι από πλήθος ανομιών καί μοιάζω αλυσοδεμένος μ' αυτές. Εσύ μόνο γνωρίζεις νά ελευθερώνης καί νά θεραπεύης.

Γί αυτό σέ όλες τίς φοβερές μου αρρώστιες επικαλούμαι μόνο Εσένα , τόν ιατρό των ασθενούντων, τόν οδηγό των πλανωμένων, τό φώς των εσκοτισμένων, τόν ελευθερωτή των αιχμαλώτων. Επικαλούμαι Εσένα, πού πάντοτε μακροθυμείς καί συγκρατείς τήν οργή Σου καί δίνεις στους αμαρτωλούς καιρό μετανοίας .

Καταύγασε, Δέσποτα, μέ τό φώς του προσώπου Σου εμένα τόν αμαρτωλό, διότι είσαι ταχύς στό νά ελεής καί βραδύς στό νά τιμωρή. Εσύ ο εύσπλαγχνος άπλωσε τό χέρι Σου καί ανόρθωσέ με από τήν τάφρο των ανομιών μου. Εσύ δέν ευχαριστείσαι στήν απώλεια του αμαρτωλού ούτε αποστρέφεις τό πρόσωπό Σου από τόν προσευχόμενο σ' Εσένα μέ δάκρυα .

Άκουσε, Κύριε, τή φωνή του δούλου Σου πού Σέ επικαλείται καί φανέρωσε τό φώς Σου σ' εμένα τόν στερημένο τό φώς . Δώρισέ μου τή χάρι Σου, γιατί εγώ δέν έχω άλλη ελπίδα καί ελπίζω πάντοτε μόνο στή δική Σου βοήθεια καί δύναμι. "Στρέψον , Κύριε , τόν κοπετόν μου εις χαράν εμοί, διάρρηξον τόν σάκκον μου καί περίζωσόν με ευφροσύνην " (πρβλ. Ψαλμ. κθ' 12). Ευδόκησε, ώστε νά καταπαύσω από τά εσπερινά μου έργα καί νά βρώ ορθρινή ανάπαυσι όπως οι εκλεκτοί Σου, Κύριε , από τούς οποίους " απέδρα οδύνη, λύπη καί στεναγμός".

Κάνε νά ανοιχθή

γιά μένα η θύρα της βασιλείας Σου , ώστε νά εισέλθω καί νά συγκαταριθμηθώ μέ τούς ευφραϊνομένους από τό φώς του προσώπου Σου καί νά κληρονομήσω τήν αιώνια ζωή » .